

زگیل‌های مقاربتی (زگیل‌های تناسلی، زگیل‌های مرطوب)

اطلاعات اولیه

توضیح کلی

زگیل‌های مقاربتی عبارت است از زگیل‌های ناحیه تناسلی (شامل مجرای ادرار، آلت تناسلی و مقعد). این زگیل‌ها از سایر زگیل‌ها مسری‌تر هستند. برخی از انواع ویروس‌ها که باعث ایجاد زگیل‌های مقاربتی می‌شوند، با بدخیمی‌های تناسلی نیز همراه هستند. آنها نوجوانان و بزرگسالان فعال از نظر جنسی را از هر دو جنس مبتلا می‌کنند.

زگیل‌ها شبیه برآمدگی یا گوشت اضافی بنظر می‌رسند. آنها می‌توانند مسطح یا برآمده، منفرد یا متعدد، بزرگ یا کوچک باشند.

علائم شایع

زگیل‌های مقاربتی دارای مشخصات زیر هستند:

آنها در سطوح مرطوب به ویژه آلت تناسلی، دهانه مهبل و دهانه مقعد ظاهر می‌شوند. آنها برآمدگی نازک، قابل انعطاف و توپر پوست هستند که به صورت ساقه‌ای یا خوشه‌ای رشد می‌کنند.

هرزگیل ۱-۲ میلی‌متر قطر دارد ولی خوشه‌ها ممکن است کاملاً بزرگ باشند.

زگیل‌ها باعث آزار یا خارش نمی‌شوند.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

علل

زگیل های مقاربتی توسط زیر گروهی از همان ویروسی ایجاد می شود که سایر زگیل ها را ایجاد می کند (پاپیلوما ویروس انسانی) ولی مسری تر هستند. به راحتی روی پوست فرد دچار عفونت گسترش می یابد و به آسانی به سایر افراد منتقل می شود. معمولاً از طریق جنسی انتقال می یابند که غالباً نتیجه بهداشت مناسب است. دوره کمون آنها ۶-۱ ماه است.

عوامل افزایش دهنده خطر

تغذیه نامناسب

سایر بیماری های مقاربتی

بی بندوباری جنسی

شرایط زندگی شلوغ یا غیر بهداشتی

بهداشت نامناسب

عدم استفاده از کاندوم

در کودکان ممکن است نشانه سوء استفاده جنسی باشند.

پیشگیری

برای جلوگیری از گسترش زگیل به سایر بخش های بدن یا به افراد دیگر.

زگیل ها را نخراشید.

تا بهبودی کامل زگیل ها از فعالیت جنسی پرهیزید.

در حین مقاربت جنسی از کاندوم های لاستیکی استفاده کنید.

عواقب مورد انتظار

این زگیل های کوچک معمولاً علامتی ایجاد نمی کنند. در صورت عدم درمان احتمالاً سرانجام

از بین خواهند رفت. البته از آنجا که ممکن است ویروس با بدخیمی تناسلی همراه باشد، در پی

درمان طبی باشید. عود شایع است.

عوارض احتمالی

اختلالات گردن رحم زنان از جمله سرطان

انسداد ادراری در مردان

درمان

اصول کلی

آزمون‌ها تشخیصی می‌توانند شامل بیوپسی بافت، کولپوسکوپی، آندوسکوپی، آنوسکوپی و پاپ اسمیر باشند.

درمان با توجه به اندازه و محل زگیل‌ها مشخص خواهد شد.

زگیل‌های کوچک را می‌توان با داروهای موضعی درمان کرد.

برای زگیل‌های بزرگتر، نیتروژن مایع به کار می‌رود (سرمدرمانی).

برخی زگیل‌های بزرگتر نیازمند درمان با لیزر، الکتروکواگولاسیون یا برداشت جراحی هستند.

چگونگی درمان

درمانی وجود ندارد که بتوان بطور کامل از شر ویروس HPV خلاص شد ولی درمان‌ها می‌توانند تعداد زگیل‌ها را کاهش دهند یا به سرعت از بین رفتن آنها کمک کنند. وقتی زگیل‌ها ناپدید می‌شوند ویروس HPV هنوز وجود دارد و فقط نمی‌تواند براحتی منتشر شود

اگر شما رابطه جنسی دارید، فکر کنید که احتمالاً مبتلا به زگیل تناسلی هستید، یا اگر شما

شریک جنسی داشته‌اید که احتمالاً او زگیل تناسلی داشته است در این صورت شما نیاز به

مراجعه به پزشک دارید. اگر زگیل‌ها به خوبی قابل مشاهده نیستند پزشکان می‌توانند وجود

HPV را در دختران از طریق پاپ اسمیر تشخیص دهند. پزشکان می توانند با آزمایش، زگیل پسران را نیز تشخیص دهند. اگر نیاز باشد پزشک شما با انجام یک معاینه و تشخیص زگیل به درمان آن می پردازد

چندین درمان متفاوت وجود دارد. بر اساس اینکه زگیل در کجا قرار گرفته و به چه تعداد و اندازه ای است پزشک می تواند آنرا به چندین طریق درمان کند. بعضی از زگیل های تناسلی با قرار دادن داروهای خاصی بر روی آنها درمان می شوند. اگر زگیل ها بزرگ باشند پزشک احتمالاً با دقت آنها را با استفاده از یک ماده شیمیایی یا لیزر فریز کرده و آنرا بر می دارد

چونکه HPV در پوست زنده می ماند زگیل ها می توانند عود کنند بنابراین شما ممکن است نیاز به ویزیت مجدد پزشک داشته باشید. هر کسی که شما با او رابطه جنسی داشته اید همچنین می بایست از نظر زگیل های تناسلی مورد ارزیابی قرار گیرد

هر برآمدگی روی ناحیه تناسلی فرد زگیل نمی باشد بعضی ممکن است جوش باشد بعضی ممکن است انواع دیگری از عفونت یا رشد غیر عادی بافت باشند. یک معاینه توسط پزشک می تواند در تعیین ماهیت برآمدگی کمک کننده باشد. تقریباً هر کسی که به زگیل تناسلی مبتلا می گردد مضطرب می شود و البته این نگرانی طبیعی است بهترین کار در چنین مواقعی صحبت کردن با یک پزشک است تا بدانید داشتن HPV به چه صورت بوده و شما چکار می توانید انجام دهید

داروها

ممکن است پودوفیلین که یک داروی موضعی است، تجویز گردد. برای جلوگیری از آسیب بافت سالم اطراف، آن را با دقت به کار ببرید. ابتدا از روغن گریس در بافت استفاده کنید. در یک زمان آن را در نواحی بزرگی به کار نبرید. بعد از ۴ ساعت کاملاً آن را بشوید. این امر ممکن است باعث تحریک یا جذب دارو گردد. پودوفیلین را در نواحی اطراف چشم به کار نبرید.

فعالیت

محدودیتی وجود ندارد و تنها تا محوشدن کامل زگیل‌ها باید از روابط جنسی پرهیز کرد.

رژیم غذایی

رژیم غذایی خاصی ندارد.

در این شرایط به پزشک خود مراجعه نمایید

اگر خود یا عضوی از خانواده‌تان علائم زگیل‌های مقاربتی را داشته باشید.

اگر پس از درمان موارد زیر رخ دهند: ناحیه درمان شده، دچار عفونت (قرمز، متورم،

دردناک یا حساس به لمس) گردد. - احساس ناخوشی کلی

زگیل‌های تناسلی (کوندیلوما آکومیناتا: زگیل‌های مقاربتی)

زگیل های تناسلی در اثر ویروس پاپیلوما ی انسانی ایجاد می شوند و اغلب به وسیله تماس جنسی منتقل می شوند. آنها ظرف ۱ تا ۶ ماه بعد از تماس به صورت برجستگی های نرم، مرطوب و صورتی رنگ ظاهر می شوند و به سرعت رشد می کنند و دارای ساقه هائی هستند که آنها را شبیه گل کلم کوچک می کند. این ضایعات در مردان روی آلت و در زنان روی فرج، دیواره مهبل، و گردن رحم ایجاد می شوند. آنها ممکن است در اطراف کفل ها و مقعد در زنان و مردانی که تماس جنسی مقعدی داشته اند، ظاهر شوند.

درمان

زگیل ها باید توسط پزشکانی که در درمان آنها تجربه دارند معالجه شوند. این ضایعات ممکن است با داروی پودوفیلین موضعی، سوزاندن با جریان برق، لیزر درمانی، سرما درمانی (کرایوتراپی) با نیتروژن مایع، یا از طریق برداشتن جراحی درمان شوند. هیچ نوع درمانی کاملاً رضایت بخش نیست. زنان باید به دقت مورد معاینه قرار گیرند و برای طولانی مدت پی گیری شوند زیرا بین زگیل های تناسلی و سرطان گردن رحم همراهی وجود دارد. باید کسانی که تازگی با فرد بیمار تماس جنسی داشته اند تماس گرفته شود تا برای درمان احتمالی معاینه شوند.

آزمایش سرم شناسی برای سیفلیس نیز بخشی از درمان منطقی این عارضه است.

هرپس تناسلی

هرپس تناسلی یک بیماری مقاربتی به شدت واگیردار می باشد

هرپس تناسلی بیماری شایعی است و هر دو جنس مرد و زن را مبتلا می کند بر اساس گزارش مرکز پیشگیری و کنترل بیماریها ، ویروس هرپس سیمپلکس در ایالات متحده امریکا در یک ششم نوجوانان و بالغین وجود دارد

هرپس تناسلی یک بیماری مقاربتی به شدت واگیردار می باشد . تظاهرات این بیماری شامل درد ، خارش و زخم در نواحی تناسلی می باشد . گونه ای از ویروس هرپس سیمپلکس (HSV) عامل بیماری هرپس تناسلی است که از طریق شکاف های کوچک روی پوست یا غشاء مخاطی وارد بدن می شود. اصلی ترین راه انتشار ویروس تماس جنسی است

برای این عفونت عود کننده هیچ درمانی وجود ندارد و این امر سبب ایجاد فشارهای روحی و شرمندگی در افراد می شود

ابتلا به هرپس تناسلی دلیلی برای اجتناب از سکس یا منصرف شدن از فکر روابط نمی باشد . اگر شما یا شریک جنسی تان به این عفونت آلوده شده اید می توانید با رعایت نکاتی انتشار HSV را کنترل نموده و خودتان و شریک جنسی تان را حفاظت نمایید

علائم و نشانه ها

اکثریت کسانی که آلوده به ویروس HSV می شوند هرگز از داشتن بیماری آگاه نمی شوند چرا که این افراد هیچ علامت و نشانه ای ندارند. علائم و نشانه های HSV می تواند چنان

خفیف باشد که مورد توجه افراد قرار نگیرد. معمولاً اولین بروز، بدترین بروز در وقوع بیماری است و برخی از افراد هرگز برای دومین بار بیماری را تجربه نمی کنند. اما سایر افراد حتی پس از ۴۰ سال از بروز اولیه بیماری، مجدداً بیماری را تجربه می کنند

نشانه های هرپس تناسلی می تواند شامل: برآمدگیهای کوچک قرمز، تاولهای کوچک یا زخم های باز در ناحیه تناسلی، مقعد و نواحی اطراف

درد یا خارش اطراف ناحیه تناسلی، کفل ها و داخل رانها

اولین نشانه هرپس تناسلی معمولاً درد یا خارش است که در عرض چند هفته پس از مواجهه با شریک جنسی آلوده شروع می شود پس از چندین روز ممکن است برآمدگیهای کوچک قرمز ظاهر شود سپس آنها پاره می شوند و تبدیل به زخم هایی می گردند که ترشح یا خونریزی دارند در نهایت روی زخم ها دلمه تشکیل می شود و بهبود می یابند

در زنها زخم ها می توانند در ناحیه واژن، آلت تناسلی خارجی، کفل ها، مقعد یا دهانه رحم قرار گیرند. در مردها زخم ها می توانند روی آلت تناسلی، کیسه بیضه، کفل ها، مقعد، رانها یا درون پیشابراه ظاهر شوند

اگر فردی زخم داشته باشد ممکن است در حین ادرار کردن درد داشته باشد همچنین شخص ممکن است پس از برطرف شدن عفونت، درد و حساسیت را در ناحیه تناسلی تجربه کند. در

طول اولین بروز بیماری فرد ممکن است علائم و نشانه های شبیه آنفلوانزا داشته باشد نظیر سردرد، دردهای عضلانی، تب و نیز غدد لنفاوی متورم در ناحیه کشاله ران

عود

هرپس تناسلی در هر شخصی متفاوت است و علائم و نشانه ها ممکن است برای سالها تکرار شود. بعضی افراد بروزهای متعددی را در هر سال تجربه می کنند اما در بسیاری از افراد با گذشت زمان میزان تکرار بیماری کمتر می شود. فاکتورهای زیادی می توانند بروز مجدد بیماری را تسهیل کنند مثل: استرس، قاعدگی، ضعف سیستم ایمنی حاصل از داروها مثل استروئیدها و شیمی درمانی، یا ناشی از عفونتها مثل ایدز، بیماری، جراحی، خستگی، سایش نظیر آنچه که در نزدیکی جنسی خشن اتفاق می افتد

در بعضی موارد حتی وقتی که ضایعات وجود ندارند عفونت می تواند فعال و مسری باشد

علل

آلودگی با دو نوع ویروس هرپس سیمپلکس می تواند سبب هرپس تناسلی شود

HSV نوع یک - این نوع معمولاً سبب زخم های سرد یا تب خال اطراف دهان می شود

اگرچه می تواند در حین سکس دهانی به نواحی تناسلی نیز منتشر شود

HSV نوع دوم - این نوع معمولاً سبب هرپس تناسلی می شود. ویروس از طریق تماس جنسی

و تماس پوست با پوست منتشر می شود. HSV ۲ خیلی شایع است و شدیداً مسری می باشد چه

زخم باز موجود باشد چه نباشد اما عفونت در بسیاری از مردم علائم و نشانه های غیر قابل

تشخیص ایجاد می کند و می تواند همچنان به یک شریک جنسی منتقل شود

از آنجائیکه ویروس در خارج از بدن به سرعت می میرد تقریباً غیر ممکن است از طریق تماس

با توالت ، حوله و سایر لوازم شخصی فرد آلوده، مبتلا شد

غربالگری و تشخیص

اگر به داشتن هرپس تناسلی مشکوک هستید به پزشک مراجعه کنید پزشک معمولاً می تواند

توسط گرفتن نمونه یا کشت از تاول ها یا زخم های اولیه جهت انجام آزمایشات، هرپس را

تشخیص دهد. آزمایش خون نیز می تواند عفونت با هرپس را مشخص کند

از آنجائیکه افراد مبتلا به هرپس معمولاً دارای سایر بیماریهای منتقله از راه جنسی نظیر کلامیدیا

،سوزاک و ایدز می باشند پزشک می بایست برای این بیماریها نیز فرد را مورد بررسی قرار

دهد. اگر مشکوک هستید که قبلاً به بیماری هرپس مبتلا شده اید تست خون می تواند مواجهه

قبلی با عفونت HSV نوع اول یا دوم را تایید نماید

عوارض

در بالغین سالم هرپس تناسلی معمولاً به غیر از زخم، عوارض دائمی جدی دیگری ایجاد نمی کند. ولی این عوارض ممکن است رخ دهند ابتلا به سایر STD ها - ابتلا به هرپس تناسلی می تواند خطر انتقال یا ابتلا به سایر بیماریهای مقاربتی نظیر ویروس ایدز را افزایش دهد

عفونت نوزادی - مادری با زخم های باز می تواند در حین عبور نوزاد از کانال زایمان آلودگی را به نوزادش انتقال دهد هرپس تناسلی می تواند سبب آسیب مغزی، کوری یا مرگ نوزاد شود

مادرانی که اولین بروز هرپس را در زمان زایمان تجربه می کنند بیشترین احتمال را برای انتقال عفونت به نوزادشان دارند

درمان

هیچ درمان قطعی (بهبودی) برای هرپس تناسلی وجود ندارد اما درمان هرپس تناسلی شامل داروهای ضد ویروسی خوراکی مثل آسیکلوویر، فام سیکلوویر و دالا سیکلوویر به بهبود سریعتر زخم ها و کاهش دفعات عود کمک می کند. این داروها اگر روزانه مصرف شوند همچنین ممکن است شانس عفونت شریک جنسی شما را به ویروس هرپس کاهش دهند

پیشگیری

توصیه ها برای پیشگیری از هرپس تناسلی همانند توصیه های پیشگیری از سایر بیماریهای مقاربتی است. نکته کلیدی برای اجتناب از ابتلا به HSV این است که این بیماری شدیداً مسری است بویژه وقتی که ضایعات وجود دارند. پرهیز از فعالیت جنسی یا محدود کردن تماس جنسی فقط با یک نفر که فاقد عفونت می باشد بهترین راه برای پیشگیری از عفونت است. خلاصه آنچه که می توان انجام داد : استفاده از کاندوم لاتکس حین هر تماس جنسی یا داشتن شریکی که از آن استفاده کند

محدود کردن تعداد شرکای جنسی اجتناب از نزدیکی با شریکی که در مرحله بروز هرپس در ناحیه تناسلی یا سایر نواحی می باشد

اگر باردار هستید و از ابتلا خود مطمئن هستید به پزشک خود بگوئید که مبتلا به HSV هستید و اگر مطمئن نیستید بخواهید که برای HSV آزمایش شوید. در طول حاملگی مراقب علائم و نشانه های HSV باشید پزشک ممکن است پیشنهاد کند که مصرف داروهای ضد ویروسی هرپس را در اواخر حاملگی شروع کنید تا سعی شود از وقوع بیماری در حول و حوش زمان زایمان جلوگیری شود. اگر فرد با بروز بیماری در هنگام زایمان روبرو شود پزشک احتمالاً روش سزارین را توصیه خواهد کرد تا خطر انتقال ویروس به بچه کاهش یابد

مراقبت از خود

اگر شما مبتلا به یک عفونت فعال هستید :

از سکس اجتناب کنید

زخم ها را تمیز و خشک نگه دارید

از لمس کردن زخم ها پرهیز کنید و پس از تماس با زخم ها دستهایتان را بشوئید

بخاطر داشته باشید که ویروس حتی وقتی که نشانه ای وجود ندارد می تواند انتشار یابد. قبل از

اینکه فعالیت جنسی را از سر بگیرید صبر کنید تا همه زخم ها بطور کامل بهبود یابند و همیشه

برای کاهش شانس آلوده کردن شریک خود از کاندوم لاتکس استفاده کنید .

ویروس هرپس تناسلی

این ویروس از گروه هرپس ویروس ها است. دارای DNA دو رشته ای و کپسید ۲۰ وجهی با پوشش یا غلاف لیپوپروتئینی می باشد.

این ویروس موجب عفونت در سلول های غدد ترشحاتی مجاری تناسلی می شود. بعضی از

هرپس ویروس ها قدرت آلوده سازی سلولهای T و B را دارند. ویروس های هرپس سیمپلکس

نوع ۱ و ۲ سلول های اپی تلیال را آلوده کرده و در نوروں ها عفونت های نهفته ایجاد می کند.

نوع ۱ به صورت کلاسیک با ضایعات دهانی-حلقی همراه است و به طور مکرر تبخال ایجاد

می کند و از طریق بزاق انتقال می یابد.

نوع ۲ به صورت اولیه مخاط دستگاه تناسلی را گرفتار می سازد و از طریق جنسی یا از طریق

دستگاه تناسلی آلوده انتقال می یابد و در مدت ۸ تا ۱۶ ساعت تکمیل می شود.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

واکسن هرپس

هیچ گونه واکسن ضد هرپس اکنون وجود ندارد. واکسن های زنده ای که برای اهداف تشخیص استفاده شده اند، با توجه بر اثرات سرطانی ویروس هرپس نمی تواند برای استفاده انسانی به کار گرفته شود، به این دلیل، واکسنی که برای استفاده انسانی تهیه می گردد باید شامل گونه های انتخاب شده بوده و فاقد هرگونه ماده ژنتیکی و سرطانزا باشد.

یک نوع واکسن غیرفعال برای اولین بار توسط اورباین و شافر و دیگران در ۱۹۳۰ معرفی گردید. علی رغم امتحان روی انسان ها و حیوانات، این واکسن از نظر آنتی ژنیک نامناسب است شکست های مکرر در ایمن سازی به زودی متخصصین را وادار به متنوع کردن استفاده از این واکسن کرد.

از آن زمان تاکنون تحقیقات زیادی در جهت توسعه واکسن های زنده ضعیف شده انجام شد ولی تعدادی از مشکلات باید تا قبل از دستیابی به آن واکسن ها حل گردد. مسئله اساسی آماده سازی واکسن های خالی از سرطان زائی به طور کامل است که این در واقع پرهیز از DNA است.

پیشرفت های اخیر در خالص سازی واکسن ها توسط کاپل و همکاران منجر به توسعه واکسن هرپس ویروس بدون DNA شده است که بر روی حیوانات مؤثر می باشند. اما آیا واکسن ها از

عفونت اولیه هرپس پیشگیری می کنند و به طور مؤثر بدون هیچ گونه خطر سرطان زائی با استفاده مجدد خواهند بود، از مهم ترین مسائلی است که در آینده روشن خواهد شد.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com